

فیلم‌ها و احساس‌ها

جان کاساوتس

مجموعه مقالات

گرده آورندگان، سعیده ظاہری و بابک کریمی

فهرست

- مقدمه‌ی گردآورندگان / ۷
- جان کاساوتبس، آفتاب سپیده‌دان / نیکل برنز / ۹
- بخش اول، جهان کاساوتبس / ۱۹
- حکایت تهورو تزیزل، فیلم‌های جان کاساوتبس / ری گارنی / ۲۱
- کاساوتبس، ابداع‌گر فرم‌ها / اترین هارتین / ۵۰
- سینمای جان کاساوتبس / سعید عقیقی / ۶۹
- کاساوتبس خود امریکانیزه است / تیری زوس / ۹۳
- بیت استریت؛ جانی استاگاتو / جی. هوبرمن / ۱۰۷
- کلوز آپ چند آوابی؛ سینمای جان کاساوتبس و تلاطم معنا / نیل روگو / ۱۱۶
- خرده آخرالزمان‌های جان کاساوتبس / زان فرانسو آهیس / ۱۳۷
- احساس آزاد غیرمستقیم در شب افتتاح و چهره‌های جان کاساوتبس / هومی کینگ / ۱۵۵
- نیروی زندگی / تیری زوس / ۱۹۳
- بخش دوم، فیلم‌نامه‌نویسی، بازیگری، بداهه‌پردازی / ۲۰۵
- آثار جان کاساوتبس، فیلم‌نامه، سبک بازی و بداهه‌پردازی / ماریا ویرا / ۲۰۷
- سینمای ارگانیک کاساوتبس / هایکل آبن / ۲۱۹
- کجا اتفاق می‌افتد؟ مکان اجرا در آثار جان کاساوتبس / جرج کوواروس / ۲۳۴
- شخصیت‌های پیچیده / ری گارنی / ۲۵۵
- جان کاساوتبس و افسون بازیگر / جیمز موناکو / ۲۶۳
- طفیل زیبای جنون، جنار و لندز سینمای جان کاساوتبس / سعیده طاهری و بابک گریمی / ۲۸۲
- دیالوگ فیلم‌های هالیوودی و درناییس و الکسی، جان کاساوتبس / تاد بربنر / ۳۰۵
- فیلم‌شناسی / ۳۳۹

جان کاساوتبیس، آفتاب سپیده دمان

نیکل برنز

ترجمه‌ی محمدرضا شیخی

همچون آفتابی که سپیده دمان آرام آرام بر فراز سر اوج می‌گیرد و در هرم آتش نورانی خود فرومی‌پاشد، آثار جان کاساوتبیس، چونان همین آفتاب، همچنان که در گذر زمان از ماقاصله می‌گیرند و دور می‌شوند، به همان اندازه گرمای بی‌بدیل‌شان حیاتی تر و قروزنده‌تر ظاهر می‌شود. در زمانه‌ای که قالب صنعتی بی‌وقفه تمام سینماهای جهان را یکمیک زیر گام‌های خود می‌بیند، بیش از همیشه به جان کاساوتبیس نیازمندیم، کاساوتبیسی که نماد ذهنیت مبتتنی بر استقلال‌گرایی، آزادی در فرم و اومانیسم عاطفی است.

از همان سال ۱۹۵۹ و به لطف انتشار بیانیه‌ای در فیلم کالچر با نام «چه بر سر هالیوود آمده؟»، در جایگاه نماد سینماتوگرافیک ارزش‌های مبتتنی بر استقلال قرار گرفت:

«بدون خلاقیت در بیان فردی، در معرض رسانه‌ای از فانتزی‌های بی‌معنا قرار می‌گیریم که هیچ‌چیز در پی اش نخواهد آمد جز پریشان احوالی در دنیابی که پیش از این دچار پریشان احوالی شده است. راه حل نباید در دست آدم‌هایی باشد که فقط و فقط به فکر پول‌اند، چرا که فکر و ذکر این‌ها در دستیابی به موفقیت مادی، تمام اراده‌شان را برای کارگردانی زایل می‌کند. راه حل باید از دل خود هنرمند بیاید. او باید حواسش به

این موضوع جمع باشد که مسئولیت هر اشتباهی به گردن خودش است: که هنر و احترام ناشی از حرفه اش در مقام هنرمند، تنها و تنها برآمده از مسئولیت او است. بر اساس این واقعیت باید از هر راه و امکانی که در اختیار دارد به تهیه کننده بفهماند که فقط و فقط در صورتی که آزادی خلاقانه‌ی تمام‌عيار و تمام‌وکمال در اختیار هنرمند قرار دهد، هنر و صنعت سینما باعث بقای او خواهند شد.^۱

به رغم شبیخون‌های کاساویس به صنعت در مقام بازیگر و البته کارگردان (بلوز دیرهنگام، ۱۹۶۱، بچه‌ای منتظر است، سریال بسیار زیبای تلویزیونی استاکاتو، ۱۹۵۹، چند اپیزود از برنامه‌ی لوید بربیجز شو، ۱۹۶۲ و یک اپیزود از کلمبو، ۱۹۷۲) که در مجموع و اساساً با هدف پس‌انداز پول صورت می‌گیرند، جان کاساویس ارزش‌های خودش را زیر پا نگذاشت؛ ارزش‌هایی که البته کسی به او منتب نکرد، بلکه خودش با صرف هزینه‌های بسیار آن‌ها را به دست آورد. حتی باید بر این پدیده‌ی استثنایی در تاریخ فرم نیز تأکید کرد که وقتی اولین تماشاگران کشتن دلال چینی (۱۹۷۷-۱۹۷۸) به کاساویس تذکر دادند که این فیلم شفافیت ندارد، کارگردان نیز آن را دوباره طوری تدوین کرد که باز هم مبهم‌تر، جذاب‌تر و نظری‌تر شود. چنین انرژی‌ای، چنین مداومتی، چنین ایمان تزلزل‌ناپذیری به آزادی خلاقانه‌ی فردی از کجا می‌آید؟

فعل‌هایی با ریشه‌های یونانی و صرف‌های آمریکایی

شاید بتوان در مقام فرضیه این‌گونه گفت که چنین موضوعی ریشه در میراث خانوادگی دارد. پدر جان کاساویس، نیکلاس جان کاساویس (Cassavetis) (کویا املای اصلی این نام این‌گونه است)، متولد سال ۱۸۹۳ در لاریسای تسالی (در یونان)، در سال ۱۹۰۷ و در سن چهارده سالگی به آمریکا مهاجرت می‌کند؛ ابتدا در پراویدنس در ایالت رودآلند و بعد در نیویورک اقامت می‌گزیند و در آنجا در حوزه‌ی مهاجرت و گردشگری یونانی-آمریکایی به فعالیت مشغول می‌شود. در سال ۱۹۱۹، او که درگیر دفاع از اقلیت یونانی مقیم آلبانی است، به بهانه‌ی برگزاری کنفرانس صلح پاریس گزارشی درباره‌ی اوضاع منطقه‌ی اپرروس شمالی می‌نویسد. اپرروس همان منطقه‌ی باستانی یونان است که با پایان جنگ جهانی اول به شیوه‌ای دراماتیک به دو بخش تقسیم می‌شود: اپرروس جنوبی تحت حاکمیت یونان باقی